

ת"פ 7027/07/19 - מדינת ישראל נגד חן גאנח

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 7027-07-19 מדינת ישראל נ' גאנח
תיק חיצוני: 264095/2019

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מדינת ישראל ע"י ב"כ, אלינור מתיתיה (מתמחה)
המאשימה

נגד
הנאשם
חן גאנח ע"י ב"כ, עו"ד ירון פורר

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 15.7.20 הורשע הנאשם לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), ובעבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים (13 עבירות).
2. לת"פ 7027-07-19 (להלן: "**התיק העיקרי**"), צירף הנאשם שני תיקים פליליים בהם הודה והורשע: ת"פ 61142-02-19 (להלן: "**תיק הסמים הנוסף**") בו הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים; ת"פ 27020-05-19 (להלן: "**תיק התקיפה והאיומים**") שם הורשע בעבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
3. התיק העיקרי: **לפי האישום הראשון**, ביום 18.6.19 החזיק הנאשם את הסמים המסוכנים כאשר בסך הכול החזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 92.41 גרם, בשווי משוער של 7,392 ₪, ובסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 20.6966 גרם, בשווי משוער של 12,417 ₪. באותה עת, החזיק הנאשם בביתו ובאופניו שלושה במשקלים דיגיטליים ושקיות ניילון קטנות. במעשיו האמורים, החזיק הנאשם שלא כדין סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים. **לפי האישום השני**, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד למעצר הנאשם ביום 18.6.19, סחר הנאשם בסמים מסוכנים, מספר רב של פעמים, בתמורה ושלא כדין. במעשיו באמורים סחר הנאשם בסמים מסוכנים ב-13 הזדמנויות, מהם 10 פעמים בקוקאין.
4. **אשר לתיק הסמים הנוסף**, לפי כתב האישום המתוקן, ביום 13.7.17 בוצע חיפוש כדין בביתו של הנאשם שברחוב הרקפת 94 בעיר ראשון לציון, ע"פ צו בימ"ש שניתן ביום 9.7.17 בתיק 16137-07-17. במהלך החיפוש נתפסו זרעים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 150 גרם נטו, פלטות של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 194.66 גרם ברוטו. במעשיו, החזיק הנאשם בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית וזאת ללא

היתר כדין או רישיון מאת המנהל ועבר על עבירה של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

5. **אשר לתיק התקיפה והאיומים**, לפי כתב האישום המתוקן, ביום 26.6.18 נהגה המתלוננת ברכבה ברחוב יהודה הלוי בראשון לציון, וניסתה להחנות במקום. אותה עת, הגיע רכב אחר בו נהגה חמותו של הנאשם ונכנסה ברכבה של המתלוננת מאחורה. על רקע קרות תאונה זו, הנאשם, אשר נסע ברכבה של חמותו, יצא מן הרכב, התקרב יתר על המידה אל המתלוננת, קילל ואיים, וזאת בכוונה להפחיד או להקניט. באותן נסיבות, הדפה אותו המתלוננת תוך שהניחה את ידה על סנטרו ובתגובה תקף אותה הנאשם בכך שדחפה והיכה בראשה.
6. לפי הסדר הטיעון, הנאשם נשלח לעריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

7. בתסקיר מיום 15.3.21 נקבע קיומו של סיכון להמשך התנהגות שולית וזאת לצד הספקנות אשר ליכולתו להשתלב בהליך טיפולי כלשהו. שירות המבחן התייחס לעובדה שהנאשם אינו מביע אמפתיה כלפי המתלוננת. בהמשך הוגשו תסקירים נוספים מהם עולה כי לאחרונה השתלב הנאשם בטיפול פרטני אך מצוי בשלבים הראשוניים.
8. בתסקיר האחרון מיום 31.10.21, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הטיפול ביחידה, תוך פיקוח על עמידתו בתנאי הטיפול. שירות המבחן, התרשם כי יש בתכנית המוצעת וסיומה בהצלחה כדי להביא להפחתה בסיכון לביצוע עבירות נוספות מצד הנאשם. חרף חומרת עבירותיו, שאופיינו בתכנון מוקדם ובוצעו לאורך זמן והנזק שנגרם לחברה בעקבותיהן, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, זאת על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בהליך שיקום חייו, ולמקד משאביו בטיפול בו שולב, ובטיפול בביתו שנולדה בעת האחרונה.

טענות הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

9. ב"כ המאשימה הדגישה חומרת המעשים והנזק שנגרם לחברה.
10. הוסיפה וטענה, כי בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש לשקול לקולא את הודאת הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, ומנגד יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי, ואף את האמור בתסקירים. בסופו של יום, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 שנים ל-4.5 שנים מאסר. אשר לתיק התקיפה והאיומים, נטען לקיומו של מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.
11. לבסוף טענה באת כוח המאשימה, כי יש להשית 4 שנות מאסר בפועל לצד הטלת קנס ומאסר על תנאי, זאת נוכח קיומו של עבר פלילי רלוונטי, וכי הנאשם לא עבר טיפול או שיקום מעמיק ביחס לעבירות סמים. אשר לשני התיקים הנוספים, ביקשה למקום את הנאשם באמצע המתחם בכל תיק. בנוסף, ביקשה שייפסק פיצוי למתלוננת בתיק התקיפה בסך 1,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם

12. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בסחר בסם מסוכן בכמויות קטנות ביותר כאשר ניתנה בגינו תמורה כספית.

נמוכה ושולית. בנוסף, נטען כי הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר ערך ונטל אחריות על מעשיו. אשר לתיק התקיפה והאיומים, מדובר בוויכוח ספונטני כאשר לא נגרמו למתלוננת חבלות. עוד נטען כי הייתה זו המתלוננת שתקפה את הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי לנאשם עבר פלילי שבגיניו ריצה חובו לחברה וכי הנאשם מעוניין לעבור שינוי אמתו באורח חייו.

13. בא כוח הנאשם התייחס למסמך **נ/2** ממנו עולה כי הנאשם הפסיק טיפול בקהילה להתמכרויות בתיק אחר, שכן עבר על תנאי מעצרו וכללי הקהילה. לשיטתו, יש להתחשב ב-16 חודשים שהיה בקהילה. הנאשם היה עצור כשלושה חודשים, ולאחר מכן שהה בקהילה מיום 15.9.19 עד ליום 26.1.21, והחל מחודש פברואר השתלב בהליך טיפולי, כך שהנאשם מצוי בהליך טיפולי פרק זמן ניכר.

14. ב"כ הנאשם, ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן. לדבריו, עולה מהתסקירים כי הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות לכל אורך התקופה; לא נפתחו תיקים חדשים נגד הנאשם; והשתתף בהליך טיפולי. ב"כ הנאשם הפנה למסמך **נ/3** - מכתב המלצה לנאשם ממעסיקו.

15. הנאשם עצמו, ציין לפניו כי: "**אני רוצה לעשות שינוי מקצה לקצה**" (עמ' 23, שורה 26 לפרוטוקול מיום 3.11.21).

דין והכרעה

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. פקודת הסמים נועדה, בכללותה, להגן על ערכים חברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, קיים הצורך להגן על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור (ע"פ 1274/16 **אסמעא עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.16)).

18. אין צורך להכביר מילים על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ובראשן עבירות הסחר והפצת הסם, ואת הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה הולמת (ראו: ע"פ 966/94 **אמזלג נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.12.1995); ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.7.2011); ע"פ 2681/15 **בן שטרית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.2.2016)).

19. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להילחם בעבירת סחר בסמים מסוכנים, גם כשמדובר בסמים הנחשבים קלים. שוב ושוב, התייחס בית המשפט העליון לסיכון הנשקף מעבירות אלו, שהפכו רעה חולה ועל ההכרח לעצור את התפשטות נגע הסמים בחברה, בין היתר על-ידי השתת ענישה מרתיעה על הנוטלים חלק במעורבות הפצת הסמים. ראו עוד בהקשר זה ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12); ע"פ 211/09 **אזולאי נגד מדינת ישראל** (22.6.10); ע"פ 1987/15 **דורי נגד מדינת ישראל** (17.08.15); ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח (2) 734 (9.2.04); ע"פ 6021/95, 4998/95, 5267/95, 5313/95 **מדינת ישראל נ' גומז** (31.7.97); ע"פ 575/88 עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (4) 242 (11.12.88).

20. יפים לענייננו הדברים שנכתבו ברע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ' אלנשמי** (6.09.06), שם פסק בית המשפט העליון באלו המילים: "**כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו**

כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבחרים לעסוק בסחר בסם. הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונח לעשיית רווחים נכבדים. ענישתם של מי שסחרו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות- על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים, אלא את הסיכון של שהיה ממושכת מאחורי סורג וברח".

21. עוד אפנה בהקשר זה לרע"פ 3443/07 מכאוי נ' מ"י (26.7.07) שם נקבע: "כאשר מדובר בסחר בסמים, השיקול העיקרי אינו שיקומו של העבריין, אלא הצורך המובהק במתן עונש מרתיע בדמותם של מאסרים ממושכים בפועל. סוחרי הסמים גורמים להרס חייהם של רבים ובעיקר צעירים הנופלים למעגל של מסכנות וצער הגורמים אומללות למשפחותיהם".

22. בענייננו, במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים כאמור. מידת הפגיעה בערך המוגן ניכרת, לנוכח נסיבות ביצוע העבירות. העבירות בוצעו באופן שיטתי ולאורך תקופה ממושכת, כאשר מדובר בשני סוגים שונים של סם והפצתם לגורמים שונים, ובמספר רב של פעמים. כמו גם בהחזקה של הסם באופן המעיד על כוונה להמשיך ולבצע עבירות. מכאן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה גבוהה. אמנם מדובר בכמויות קטנות בכל עסקה, ובתמורה כספית מועטה, אך מדובר, בין היתר, ב"סמים קשים" מסוג קוקאין.

23. אשר לתיק התקיפה והאיומים, בעצם ביצוע עבירת התקיפה, פגע הנאשם בסטנדרט התנהגות שנועד להגן על הערכים החברתיים המוגנים שעניינם שמירה על תחושת הביטחון, קניינו, שלמות הגוף והכבוד, שלווה נפשו וחופש פעולתו של כל פרט בציבור מפני תופעת האלימות. המדובר בתופעה שהפכה לחזון נפרץ במקומותינו, כאשר אזרחים מוצאים עצמם מותקפים, פעמים רבות על עניינים של מה בכך, על ידי אותם בריונים שלא נרתעים ליישב סכסוכים בדרך אלימה ובכוח הזרוע. על בית המשפט להשית ליבו לתופעה זו, כמו גם לתופעת האלימות באופן כללי, ולהילחם בה ביד קשה, וזאת באמצעות השתת עונשים מרתיעים. אף בעצם ביצוע עבירת האיומים, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניעו מפעולה אותה ביקש לבצע (ע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)).

24. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירות התקיפה והאיומים, נתתי דעתי בראש ובראשונה, ומבלי להקל ראש בדבר, כי בפועל לא נגרמו למתלוננת חבלות, ואולם, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק הנשקף ממעשיו של הנאשם. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע עבירות האיומים, נתתי דעתי לאופיים ולכך שאמנם מדובר באיומים כלליים ולא באיומים קונקרטיים, אולם, כל זאת, בשים לב, לעובדה שהנאשם לא הסתפק באיום מילולי גרידא אלא שמעשי האיום שביצע הנאשם, לוו במעשי אלימות פיזית מצדו כלפיה. עוד ייאמר, כי על אף שלמעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם ממשי, הרי שעדיין, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן לעתים קרובות מבוצעות עבירות האלימות "בעידנא דריתחא" ומבלי שהעבריין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים?

25. לפי מבחן הקשר ההדוק, ייקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות כאשר נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על תכנית עבריינית אחת. בהחלטה אם מדובר בתוכנית עבריינית אחת יתחשב בית המשפט, בין היתר, בקיומו של תכנון משותף, שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים ומקום, וקשר בין העבירות (ע"פ 4910/13

ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15); ת"פ (שלום רח') 67029-11-18 מדינת ישראל נ' סטניסלב סמילוב (27.1.20).

26. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה בתיק העיקרי ובתיק הסמים הנוסף, עולה, כי כל האישומים, עניינם בתכנית עבריינית למכירת סם עבור בצע כסף. על אף זאת, אין מקום לקבוע מתחם אחד כולל אלא נפרד.

27. לניתוח עבירות סמים חוזרות ומכירות ללקוחות שונים הועלתה השאלה בבית המשפט העליון ברע"פ 4687/15 פלג נ' מדינת ישראל (13.08.15). באותו עניין נדון נאשם שהורשע במכירות רבות של מריחואנה לאורך תקופה בת כשנה ושלושה חודשים. בשל התקופה הממושכת ציין בית המשפט העליון שלא ניתן לקבוע שמדובר באירוע אחד וקבע כי כל אישום (שכלל מספר מכירות לקונה מסוים) יהווה אירוע נפרד לצורך קביעת המתחם. אמנם מדובר בקביעה של דן יחיד במסגרת בקשת רשות ערעור ולא בהלכה במותב תלתא אולם בפסיקה שלאחר מכן הפנו מרבית פסקי הדין בפניהם הועלתה השאלה לעניין הנ"ל ופסקו על פי מתווה זה.

28. יודגש כי, תיק התקיפה והאיומים מתאר אירוע נוסף ונפרד, ויש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם נפרד.

קביעת מתחם הענישה

29. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה; לערך החברתי המוגן; מידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין. במקרה שלפניי, הנאשם החזיק בסמים מסוג קנבוס וקוקאין שלא לצריכה עצמית וביצע 13 עסקאות למכירת סמים אלה. מדובר בעבירות מתוכננות שבוצעו לאורך תקופה של כשנתיים.

30. על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת לריבוי עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס, והחזקה שלא לצריכה עצמית, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 4687/15 פלג נ' מדינת ישראל (13.8.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בשורה של עבירות סמים. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם. באישום השני עד האחד עשר הורשע הנאשם בריבוי עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס, בכמויות שונות. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי, ופסילה בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את המאסר לתקופה של 18 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם.

- עפ"ג (מרכז) 34703-05-16 בוחניק נ' מדינת ישראל (4.12.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים בריבוי עבירות של סחר בסמים, החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם מסוכן. בית משפט השלום הטיל על נאשם 1, בשל הליך שיקום, מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 10,000 ₪, התחייבות בסכום של 10,000 ₪, צו מבחן, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. על נאשם 2 הטיל בית המשפט מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 5,000 ₪, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם 2, והטיל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות חלף המאסר בפועל.

- ע"פ (מרכז) 24112-09-17 **טוט נ' מדינת ישראל** (10.12.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעשרות מקרים של סחר בסמים מסוג קנבוס במשך תקופה של 7 חודשים. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 21 חודשים, מאסרים על תנאי וקנס בסכום של 3,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם באשר לתקופת המאסר וקיבל את ערעורו באשר לקנס והפחיתו לסכום של 1,500 ₪.

- ת"פ (רח') 35074-05-17 **מדינת ישראל נ' אלפרינק** (14.1.19): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם ב-13 אישומים בעבירות רבות של מכירת סמים מסוג מריחואנה ובעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בית המשפט הטיל על הנאשם בשל הליך שיקומי עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, קנס בסכום של 2,000 ₪ ופסילת רישיון על תנאי.

31. **בשקלול מדיניות הענישה בפסיקה, ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את ביצוע עבירת סחר בקנביס והחזקתו, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשי מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.**

32. **על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת לריבוי עבירות של סחר בסמים קשים למשל מסוג קוקאין, והחזקה סמים שלא לצריכה עצמית, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:**

- רע"פ 126/15 **חביף נ' מדינת ישראל** (13.1.15): הנאשם 1 הורשע בשלוש עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, עבירה אחת של תיווך בעסקת סם מסוג קוקאין ושתי עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש ומסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית; הנאשם 2 הורשע בשלוש עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. בית המשפט הטיל על הנאשם 1: 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; שמונה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע; שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון; קנס בסך 2,000 ₪; חתימת התחייבות; פסילה על-תנאי. בית המשפט הטיל על הנאשם 2: 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר על-תנאי; קנס בסך 2,000 ₪; חתימת התחייבות; פסילה על-תנאי.

- ע"פ 1932/15 **פיליפ בן סעדון נ' מדינת ישראל** (17.04.16): הנאשם החזיק בביתו סם מסוכן מסוג MDMA, סם מסוכן מסוג חשיש, סם מסוכן מסוג קוקאין, ושני משקלים אלקטרוניים. בית המשפט המחוזי קבע כי המתחם נע בין 16 ל-60 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם ל-42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וזאת לאור עברו הפלילי המכביד והעובדה שבחר לעזוב מיוזמתו את ההליך הטיפולי שהוצע לו. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם, תוך שעמד על החומרה המיוחדת הקיימת בעבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית בכמויות משמעותיות וקבע כי מתחם העונש נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ (מחוזי ת"א) 33666-05-15 **מדינת ישראל נ' גל שרר** (11.01.16): בית המשפט הרשיע את הנאשם על פי הודאתו, בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין; סיוע לסחר בסם מסוכן; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 54 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע המנויה בפקודת הסמים המסוכנים; 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג עוון המנויה בפקודת הסמים; קנס בסך 25,000 ש"ח; ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים מיום שחרורו. על גזר הדין הוגש ערעור שנדחה. עמוד 6

33. מכאן, בשקלול מדיניות הענישה בפסיקה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם ביצוע עבירת סחר בקוקאין והחזקתו, נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשים, ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים, לצד ענישה נלווית.

34. אשר לתיק התקיפה והאיומים, עיון בפסיקה מלמד כי מקום בו הורשעו נאשמים בעבירות של תקיפה סתם ואיומים הושתו עליהם, בדרך כלל, עונשים הנעים בין מאסר מותנה, לצד צו של"צ, לבין 12 חודשים מאסר בפועל. כך למשל, ראו: ע"פ (מחוזי נצרת) 47731-04-14 **עראזקשתיו נ' מדינת ישראל** (18.06.2014); עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 1079-04-14 **נגוסה יטוב נ' מדינת ישראל** (17.06.2014); ת"פ (שלום י-ם) 21519-12-12 **מדינת ישראל נ' יקיר סופיר** (3.11.2013); ת"פ (שלום רח') 3995-06-12 **מדינת ישראל נ' סלומון שלמה לוי** (29.01.2014); ת"פ (שלום אילת) 16322-08-11 **מדינת ישראל נ' רן הרשקוביץ** (27.07.2014).

35. בנסיבות בתיק זה, כאמור, בפועל לא נגרמו למתלוננת חבלות, ואולם, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק הנשקף ממעשיו של הנאשם. מכאן, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט לעיל, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין מאסר מותנה, לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וכל זאת לצד ענישה נלווית בדמות פיצוי במקרים המתאימים וקנס.

36. לאור האמור לעיל ובהתחשב בכלל הנסיבות, אני קובע מתחם ענישה על כלל עבירות הסמים שנע בין 24 חודשים ועד 50 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם?

37. לפי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. בית המשפט העליון קבע, כי במסגרת בחינת פוטנציאל השיקום יש לבחון את עברו של הנאשם, את עמדתו של הנאשם ביחס לעבירה, את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את מידת התקדמות הליכי השיקום, ואת ההשלכות העלולות להיות לעונש על הליכי השיקום (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.13)). חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית, בהתקיים פוטנציאל שיקומי, גם בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ואף בכמויות בלתי מבוטלות (ראו, למשל: ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06); עפ"ג (חי') 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.5.17); ת"פ (רח') 44822-08-17 **מדינת ישראל נ' אידו** (12.9.18); ת"פ (י-ם) 57276-02-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.3.17); ת"פ (רמ') 48135-05-14 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' עבו** (24.2.16); ת"פ (רמ') 36431-04-15 **מדינת ישראל נ' קורקין** (6.1.16)).

38. לצד זאת, כאמור, בפסיקה נאמר לא אחת על הפגיעות הקשות של נגע הסמים בחברה, ועל הצורך בנייתו של שרשרת הספקת הסם על ידי נקיטת יד קשה מול הסוחרים. עוד נקבע כי בעבירות מסוג זה יש מקום להתייחס בין היתר לסוג הסם ולכמותו (ע"פ 5065/15 **אל קאדר נ' מדינת ישראל** (20.4.2016); ע"פ 4295/15 **אלצאנע נ' מדינת ישראל** (2.5.2016); ע"פ 1987/15 **דורי נ' מדינת ישראל** (17.8.2015); ע"פ 3060/15 **אבו רגייג נ' מדינת ישראל** (21.7.2015)).

39. בעניינו של הנאשם, מדובר בעבירות חמורות בהחזקה והפצה של סמים מסוגים שונים, לרבות סם מסוג קוקאין, וחומרתן של העבירות היא רבה. בנוסף, תפקידו בשרשרת הפצת הסם הוא משמעותי, שכן הוא סוחר בסם בעצמו. לצד זאת, חרף המלצת תסקיר שירות המבחן לאפשר לנאשם להמשיך בהליך שיקום חייו, וחרף

עדות של הנאשם המצביע על רצון לשינוי, הנאשם לא עבר בהצלחה הליך שיקום אלא מצוי בתחילתו. מסקנתי היא, אפוא, כי במקרה זה לא קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה משמעותית לקולא ממתחם העונש ההולם.

40. התחשבתי באמור בתסקירים ובפרט התסקיר האחרון שהנו חיובי ומצביע על קיומו של הליך שיקומי טיפולי. עם זאת, לא התעלמתי מהעובדה שהנאשם לא השלים הליך שיקומי ועזב את הקהילה בה שהה עובר לסיום הטיפול. לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש מקום לחרוג חריגה קלה ממתחם הענישה ולהטיל על הנאשם עונש החורג במעט לקולא מהמתחם. לצד זאת, אדגיש כי אין בהליך הטיפולי כדי להצדיק הימנעות מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

העונש ההולם

41. במסגרת סקירת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40"א לחוק העונשין, אשקול לחומרה את הצורך להגן על הציבור מפניו של הנאשם, וכן על הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים. עונש מאסר היא דרכו של המחוקק להתמודד עם פשיעה כדי להגן על החברה ועל פי עקרון ההלימה ביחס לחומרת העבירה. מדובר בעבירות חמורות, ואף שקלתי את העובדה שהיו לנאשם הרשעות קודמות. עוד נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם הורשע במכירת סמים למספר גורמים, עובדה המלמדת על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בעבירה חוזרת שגרמה להגדלת מעגל המשתמשים בסמים. זאת ועוד, כתב האישום בתיק התקיפה והאיומים נגד הנאשם מצביע אף הוא על כך שאין בהכרח התאמה בין ניקיון מסמים לבין שינוי דרך חיים ונטישת נורמות עברייניות.

42. לנאשם 9 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, שיבוש מהלכי משפט, אלימות וסמים, וריצה עונשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה בעבירת סם הייתה ביום 26.5.14 בגינה ריצה עונש מאסר בפועל של 18 חודשים (כולל הפעלת תנאי). מנגד, אשקול לקולא את הודאת הנאשם שחסכה מזמנו היקר של בית המשפט ומלמדת על לקיחת אחריות. הקשבתי בקשב רב לדברי הנאשם שהצהיר על רצונו לשינוי האורח חיים. התחשבתי בהמלצת שירות המבחן להטלת ענישה בדמות עבודות שירות וצו מבחן. נראה כי הנאשם מצוי בתחילתו של תהליך שיקומי, ובדיקות השתן הנקיות מלמדות על נקודת מוצא חיובית. מדובר בבחור צעיר, שנישא ונולדה לו לאחרונה בת.

43. אשר להליך השיקום, הנאשם נרתם לתהליך טיפולי מסוים והראה כי יש בו רצון לשינוי באורח החיים. מהתסקירים עולה כי קיימת יציבות מסוימת במסגרת תעסוקתית בשנה האחרונה. עם זאת, מצאתי שהתהליך שעבר הנאשם, על אף כי משמעותי הוא, טרם הושלם, ולחובתו נרשמת העובדה שלא השלים אף לאחרונה הליך טיפולי בקהילה טיפולית (ר' והשוו רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)).

44. אמנם, מצאתי כי יש להקל בעונש נוכח העדפת אינטרס השיקום, ונוכח המלצת שירות המבחן (ראו: ע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טגבה** (13.08.2013)). אולם, הלכה היא שבעבירות סמים בכלל, ובעבירות הפצת סמים בפרט, שיקולי הרתעה גוברים על שיקולים אישיים (ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.2016); ע"פ 3623/13 **ברון נ' מדינת ישראל** (26.11.2014); ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011)).

45. שקלול הטעמים הנ"ל, מצדיק לטעמי הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם החורג מרף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל. נוכח הנסיבות המקלות שפורטו לעיל, לא מצאתי לצבור את העונשים בכל אחד ואחד מן האישומים כעתירת המאשימה אלא להסתפק בענישה כוללת שמשמעותה חפיפה ניכרת בין העונשים הנגזרים בכל אחד מן האירועים. ויודגש, לולא אותו הליך שיקומי עליו עמדתי לעיל, היה הנאשם צפוי לעונש חמור משמעותית מזה שהוטל בפועל.

סוף דבר

46. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. בכל שלושת התיקים שנזכרים בגזר דין זה ובהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין ו/או איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.
- ה. קנס בסך ₪ 1,500 או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.5.22 ובכל 1 לחודש הנקוב. התחשבתי בגובה הקנס, במשך תקופת המאסר.
- ו. פיצוי למתלוננת בתיק התקיפה והאיומים בסך ₪ 1,000. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט בתוך 90 יום מהיום ויועבר לחשבון הבנק של המתלוננת. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט פרטי חשבון בנק כאמור בתוך 14 יום מהיום.
- ז. ניתן צו להשמדת הסמים וצו כללי למוצגים.

מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בלבד ב-45 יום מהיום. על הנאשם לנצל פרק זמן זה למיון מקדים בשב"ס. ככל שלא תתקבל החלטה שיפוטית מוסמכת אחרת ו/או החלטת גורם מוסמך בשב"ס, יתייצב הנאשם לריצוי עונשו בתום 45 יום מהיום בבית מעצר ניצן עד השעה 09:00.

זכות ערעור כדין בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

